

१

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ अथ गुरुगीता प्रारभ्यते ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

गुरु- श्रीगणेशायनमः ॥ अथ ध्यानम् । हंसाभ्यां परिवृत्तपत्रकमलैर्दिव्यैर्जगत्कारणम् विश्वोत्कीर्णमनेकदेहनिलयं स्वच्छन्दमा-
 १ त्मेच्छया । तत्तद्योगतया स्वदैशिकतनुं भावैकदीपाङ्कुरं प्रत्यक्षाक्षरविग्रहं गुरुपदं ध्यायेद्विबाहुं गुरुम् ॥ १ ॥ विश्वव्याप-
 कमादिदेवममलं नित्यं पश्यन्निष्कलम् । नित्योद्भूतसहस्रपत्रकमलैर्लिप्ताक्षरैर्मण्डयैः । नित्यानन्दमनन्तपूर्णमखिलं
 तद्ब्रह्म नित्यं स्मरेत् । दात्मानं स्वमनुप्रविश्य कुहरे स्वच्छन्दतः सर्वगः ॥ २ ॥ इति ध्यानम् ॥ एवं हृदयादिन्यासः सहस्ररुवेन
 मः । ऋषिरुवाच ॥ गुह्यादुद्घातया विद्या गुरुगीता विशेषतः । त्वत्प्रसादाच्च श्रोतव्यं तत्सर्वं ब्रूहि मे सूत ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥
 कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननाथकम् । प्रणम्य प्रार्थयती भक्त्या शङ्करं परिपृच्छति ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ॐ नमो देव-
 देवेश परात्परजगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मार्गेण भो स्वामिन् देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वत्कृपां
 कुरु मे स्वामिन् नमामि चरणौ तव ॥ ४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः
 प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ मम रूपासि देवित्वं त्वत्प्रीत्यर्थं वदाम्यहं । लोकोपकारकप्रश्नो न केनापि कृतः पुरा ॥ ६ ॥ दुर्लभं त्रि-
 षु लोकेषु तच्छृणुष्व ब्रह्महं । किञ्चिद्गुरुविना नान्यत्सत्यं सत्यं वरानने ॥ ७ ॥ वेदशास्त्रपुराणानि त्विनिहासादिकानि
 च ॥ मन्त्रयन्त्रादिविद्यानां स्मृतिरुच्चारनादिकम् ॥ ८ ॥ शैवशाक्तागमादीनि अन्यद्बहुमतानि च । अपभ्रंशाः समस्तानां जी-

रामः
 १

१
 नानाभ्रान्तचेतसाम्॥८॥वेदशास्त्रपुराणानि कृत्वा वैगुरुकाम्ययाः स्वयं लोकगुरुः साक्षाज्जायते वेदतत्त्ववित्॥१०॥यतो ब्र
 तस्तपोदानं जपस्तीर्थतथैव च। गुरुतत्त्वमविज्ञाय मूढास्ते चैतरेजनाः॥११॥गुरुबुद्ध्यात्मनो नान्यत्सत्यं सत्यं न संशयः। त
 त्वाभार्थं प्रयत्नं कर्तव्यं जन्मनीषिभिः॥१२॥गूढविद्याजगन्मायादेहमज्ञानसम्भवम्। उदयस्वप्रकाशेन गुरुशब्देन कथ्य
 ते॥१३॥देही ब्रह्म भवेद्यस्या तत्कथं वदाम्यहम्॥सर्वपापविशुद्धात्मा श्रीगुरोः पादसेवनात्॥१४॥सर्वतीर्थो वगाहस्य
 प्राप्नोति सफलं नरः। गुरुपादोदकं पीत्वा जलं शिरसि धारयेत्॥१५॥शोषणं पापपङ्कः स दीपनं ज्ञानतेजसः। गुरोः पा
 दोदकं सम्यक् संसारार्णवतारकम्॥१६॥अज्ञानमूलहरणं जन्मकर्मनिवारणम्। ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं गुरुपादोदकं
 पिबेत्॥१७॥गुरुपादोदकं पीत्वा गुरोरुच्छिष्टभोजनम्। गुरुमूर्तेः सदा ध्यानं गुरुस्तोत्रं सदा जपेत्॥१८॥काशीक्षेत्रनि
 वासश्च जान्द्वीचरणोदकम्। गुरुर्विश्वेश्वरः साक्षात्तारकं ब्रह्म निश्चितम्॥१९॥शिरःपादां कितं कृत्वा गयासासो सयीव
 टः। तीर्थराजः प्रयागो सौ गुरुमूर्त्ये नमो नमः॥२०॥गुरुमूर्तिस्मरेन्नित्यं गुरुनाम सदा जपेत्। गुरोराज्ञां प्रकुर्वीत गुरोरन्यं
 न भावयेत्॥२१॥गुरुबद्धे स्थितं ब्रह्म प्राप्यते तत्प्रसादतः। गुरुमूर्तेः सदा ध्यानं यथा स्मैरिणो योषितः॥२२॥स्वाश्रमज्ज
 स्वजातिज्जस्वकीर्तिपुष्टिवर्धनम्। अन्यत्सर्वं परित्यज्य गुरोरन्यन्न भावयेत्॥२३॥अनन्यांश्चिन्तयन्तो मांसुलभं परमं पद

गुरु-
२

म्। तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरोराश्रयं कुरु ॥ २४ ॥ गुरुवक्त्रे स्थिता विद्या गुरुभक्त्या तुल्यते । त्रैलोक्ये स्फुटवक्त्रा रोदेवाद्याः सु-
रपन्नगाः ॥ २५ ॥ गुकारस्त्वं धकारस्यात्तुः कारस्तेज उच्यते । अज्ञानग्रासकं ब्रह्म गुरुरेव न संशयः ॥ २६ ॥ गुकारः प्रथमो
वर्णो मायादिगुणभासकः । रुकारो द्वितीयं ब्रह्म मायाभ्रान्तिविमोचकः ॥ २७ ॥ एवं गुरुपदं श्रेष्ठं देवानामपि दुर्लभम् । हाहा
हूहू गणैश्चैव गन्धर्वैश्च पूज्यते ॥ २८ ॥ एवन्तेषाञ्च सर्वेषां नास्ति तत्त्वं । शेषः परम् । आसनं शयनं वस्त्रं वाहनं भूषणादिकम्
॥ २९ ॥ साधकेन प्रदातव्यं गुरोः सन्तोषकारकम् । गुरोराश्रयं कार्यं जीवितं वै निवेदयेत् ॥ ३० ॥ कर्मणामनसा वाचा सद्गिरा रा-
धये दुरुम् । दीर्घदण्डं नमस्कृत्य निर्लज्जो गुरुं संनिधौ ॥ ३१ ॥ शरीरमर्थं संप्राप्तं पशुपुत्रगृहादि च । आत्मदारादिकं चैव सदु-
रुभ्यो निवेदयेत् ॥ ३२ ॥ कृमिकीटभस्म विष्ठादुर्गन्धिमलमूत्रकम् । श्लेष्मरक्तत्वचाभांसंतनुरित्यं वरानने ॥ ३३ ॥ संसारच-
रेकं परं ब्रह्म तस्मै ॥ ३४ ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानां जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै ॥ ३५ ॥ गुरुर्वह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः । गुरु-
व्याप्तये न चराचरम् । तत्पदं दर्शितं येन तस्मै ॥ ३६ ॥ अखण्डमण्डलाकारं
रुवेनमः ॥ ३७ ॥ चिन्मयं व्यापितं सर्वत्रैलोक्यं स चराचरम् । असिपदं दर्शितं येन तस्मै ॥ ३८ ॥ सर्वश्रुतिशिरोरत्नविराजितं य-

रामः
२

दास्युजम्। वेदान्तगर्भसूर्यायतस्यै॥४०॥ यस्य स्वरणमात्रेण ज्ञानमुत्पद्यते स्वयम्। सदैव सर्वसंपत्तिस्तस्यै॥४१॥ चैतन्यं शा
 श्वतं शान्तं व्योमातीतं निरञ्जनम्। बिन्दुनादकलातीतं तस्यै॥४२॥ स्थावरं अचरं शान्तं जङ्गमं चरमेव च। येन व्याप्तं जगत्स
 र्वं तस्यै॥४३॥ ज्ञानशक्तिसमारूढं स्तत्त्वं मालाविभूषितम्। भुक्तिमुक्तिप्रदाता च तस्यै॥४४॥ अनेकजन्मसंप्राप्तं कर्म बन्धविदा
 हनम्। स्वात्मज्ञानप्रभावेन तस्यै॥४५॥ शोषणं भवसिन्धोश्च दीपनं ज्ञानसंपदम्। गुरोः पादोदकं सम्यक् कृतस्यै॥४६॥ न गुरो
 रधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः। तत्त्वज्ञानात्परं नास्ति तस्यै॥४७॥ मन्त्राश्चः श्रीजगन्नाथो मदुरुः श्रीजगद्गुरुः। ममात्मा सर्वभूता
 त्मा तस्यै॥४८॥ ध्यानमूलं गुरोर्मूर्तिः पूजामूलं गुरोः पदम्। मन्त्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा॥४९॥ गुरुरादिरनादि
 श्च गुरुः परमदैवतम्। गुरोः परतरं नास्ति तस्यै॥५०॥ सत्यसागरपर्यन्ततीर्थस्नानादिकं फलम्। गुरोरङ्घ्रिजलं बिन्दुः सहस्रां
 शेन दुर्लभः॥५१॥ गुरुरेव जगत्सर्वं ब्रह्मा विष्णुश्च शिवः। गुरोः परतरं नास्ति स्मात्सं पूजयेद्गुरुम्॥५२॥ ज्ञानं विज्ञानस
 हितं लभते गुरुभक्तितः। गुरोः सामान्यतो नास्ति ध्येयो योऽसौ गुरुमार्गिणा॥५३॥ यस्यात्परतरं नास्ति नेति नेतीति वैश्रुतिः। मनसा
 वचसा चैव सर्वदा राधयेद्गुरुम्॥५४॥ गुरुकृपाप्रसादेन ब्रह्मा विष्णुसदाशिवः। सामर्थ्यं तत्प्रसादेन केवलं गुरुसेवया॥५५॥ दे
 वकिन्नरगन्धर्वाः पितरो यक्षचारणाः। मुनयोऽपि न जानन्ति गुरुशुश्रूषणाविधिम्॥५६॥ मदाहङ्कारगर्वेण विद्यातपबलान्वि

गुरु-
३

ताः। संसारकृहरवर्त्तेद्यदीयन्नेषदोयथा॥५७॥ नमुक्तादेवगन्धर्वाः पितरोयश्चकिन्नराः। ऋषयः सर्वसिद्धाश्चगुरुसेवां
राज्युत्वाः॥५८॥ ध्यानंश्रुणुमहादेवीसर्वानन्दप्रदायकम्। सर्वसौख्यकरनित्यंभुक्तिमुक्तिविशारदम्॥५९॥ श्रीमत्परंब्रह्म
गुरुं वदामि श्रीमत्परब्रह्मगुरुं भजामि। श्रीमत्परब्रह्मगुरुं स्मरामि श्रीमत्परब्रह्मगुरुं नमामि॥६०॥ ब्रह्मानन्दं परमसुखं
केवलं ज्ञानमूर्तिम्। हृन्वातीतंगगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम्। एकं नित्यं विमलमचलं सर्वधीसाक्षिभूतम्। भावातीतं
न्निगुणरहितं सद्गुरुं न नमामि॥६१॥ नित्यं शुद्धं निराभासं निराकारं निरञ्जनम्। नित्यबोधचिदानन्दं गुरुं ब्रह्म नमाम्य
हम्॥६२॥ हृद्यं बुजे कर्णिकमध्यसंस्थं सिंहासने संस्थितं दिव्यमूर्तिम्। ध्यायेद्गुरुं चन्द्रकलाप्रकाशं सच्चित्सुखाभीष्टवरं
दधानं॥६३॥ श्वेताम्बरं श्वेतविलेपपुष्पं मुक्ताफलाभूषितं दिव्यमूर्तिम्। वामाङ्गपीठे स्थितं दिव्यशक्तिमन्दस्मितं पूर्णरु
पा निधानम्॥६४॥ आनन्दमानन्दकरं प्रपन्नं ज्ञानस्वरूपं निजबोधयुक्तम्। योगीन्द्रमीडयं भवरोगवैद्यं श्रीमद्गुरुं नित्यमहं
नमामि॥६५॥ यस्मिन्सृष्टिस्थितिध्वंसविधानानुग्रहात्मकम्। कृत्यं पञ्चविधं शश्वद्भासते तत्त्वमः शिवम्॥६६॥ प्रातः
शिरसि शुक्लाब्जे हिनेत्रं द्विभुजं गुरुम्। वराभयप्रदं शान्तं स्मरेत्तन्नाम पूर्वकम्॥६७॥ नगुरोरधिकं नगुरोरधिकं नगुरोर
धिकं नगुरोरधिकम्। शिवशासनतः शिवशासनतः शिवशासनतः शिवशासनतः॥६८॥ इदमेव शिवं इदमेव शिवं इदमे

रामः
३

वशिवंदमेवशिवम्। ममशासननाममशासनतोममशासनतोममशासनतः॥६८॥ एवंगुरुजपध्यानाज्ञानमुत्पद्यते
 स्वयम्। तदागुरुप्रसादेनआत्मारामोहिलभ्यते॥७०॥ गुरुणां दर्शिते मार्गे मनः शुद्धिं च कारयेत्। अनित्यं खण्डयेत्सर्वं य
 किंचिदात्मगोचरम्॥ ज्ञेयं सर्वमनित्यञ्च ज्ञानञ्च मन उच्यते। ज्ञानं ज्ञेयं समं कुर्यान्नान्योप्यर्थो द्वितीयकः॥७२॥ एवं श्रु
 त्वा गहादेविगुरुनिन्दां करोति यः॥ स पाति नरकं घोरं यावच्चन्द्रदिवा करो॥७३॥ यावद्देहान्तकालोस्ति तावद्देविगुरुं स्मरे
 त्। गुरुलोपो न कर्तव्यः स्वकृन्दो यदि वा भवेत्॥७४॥ हुङ्कारेण न वक्तव्यं प्राज्ञशिष्यैः कदाचन। गुरोरग्रे न वक्तव्यमसत्यं
 अकदाचन॥७५॥ यो वै हुङ्कृत्य तु कृत्य गुरुं निर्जित्य वा दत्तः। अरण्ये निर्जले देशे स भवेद्ब्रह्मरक्षसः॥७६॥ मुनिभिः यन्न
 गैर्वापि सुरैर्वाणपिनो यद्दि। कानमृषु भयाद्वापि गुरुरक्षति पार्वती॥७७॥ अशक्ताश्च सुराः सर्वे ह्यशक्ता मुनयस्तथा गुरु
 शापहताक्षीणाः क्षयं यान्ति न संशयः॥७८॥ मन्त्रराजमिदं देवी गुरुरित्यस्मरद्दयम्। श्रुतिवेदान्तवाक्येन गुरुः साक्षात्परं प
 दम्॥७९॥ श्रुतिस्मृतिमविज्ञाय केवलं गुरुसेवया। ते वै सन्यासिनः प्रोक्ता इतरे वैषधारिणाः॥८०॥ नित्यं ब्रह्म निराकारं
 निर्गुणं बोधयेत्परम्। पूर्णं ब्रह्म निराभासं दीपो दीपान्तरं यथा॥८१॥ गुरोः कृपा प्रसादेन आत्मारामोहिलभ्यते। अनेन ग
 रुमार्गेण स्वात्मज्ञानं प्रवर्त्तते॥८२॥ आब्रह्मस्तं बध्नेत्यन्तं परमात्मस्वरूपकम्। स्थावरं जङ्गमं चैव प्रणमामि जगन्मयम्॥

रु.
१

॥८३॥ बन्दे हंसचिदानन्दं भेदातीतं हि सदुरुम् । नित्यं पूर्णं निराकारं निर्गुणं स्वात्मसंस्थितम् ॥८४॥ परात्परतरम्येयं
नित्यमानन्दकारकम् । हृदयाकाशमध्यस्थं शुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥८५॥ स्फटिकप्रतिभारूपं दृश्यते दर्पणे यथा ।
तथात्मानं चिदाकारं आनन्दसोहमित्युत ॥८६॥ अद्भुतमात्रं पुरुषं ध्यायते चिन्मयं हृदि । तत्र स्फुरति यो भावः श्रुणुतं
कथयाम्यहम् ॥८७॥ अगोचरं तथागम्यं रूपनामा दिवर्जितम् । निःशब्दं तं विजानीयात् स्वभावं ब्रह्मपार्वती ॥८८॥
यथानिजस्वभावेन कर्पूरं कुकुमादिकं । शीतोष्णादिस्वभावेन तथा ब्रह्मचशाश्वतम् ॥८९॥ स्वयं सर्वमयो भूत्वा स्यात्
व्ययं त्रकुत्रचित् । कीटभृङ्गैरिव ध्यानं यथा भवति तादृशम् ॥९०॥ यथा भ्रमरचिन्तायां कीटोऽपि भ्रमरायते । ममचिन्ता तु
यादेवी ममरूपं न संशयः ॥९१॥ गुरोर्ध्यानं तथा नित्यं दोहो ब्रह्ममयो भवेत् । पिण्डेषु देतथारूपे मुक्तास्ते नात्र संशयः ॥
॥९२॥ पार्वत्युवाच ॥ पिण्डं किंतु महादेव पदं किं समुदाहृतम् ॥ रूपं रूपातिगञ्जैर्वणतदारव्याहिशङ्कर ॥९३॥ ईश्वर
उवाच ॥ पिण्डं कुण्डलिनीशक्तिः पदं हंसमुदाहृतम् । रूपं बिन्दुरिति ज्ञेयं रूपातीतं निरञ्जनम् ॥९४॥ स्वयं सर्व
मयो भूत्वा परं ब्रह्म विलोकयेत् । परात्परतरन्नान्यत्सर्वमेव निरामयम् ॥९५॥ यस्यावलोकनादेव सर्वसङ्गविवर्जि
तः । एकाकी निस्पृह शान्तः स्यात्तम्यं मत्प्रसादतः ॥९६॥ लब्धं वाचनलब्धं वा स्वल्पं वा बहुलं तथा । निष्कामेनैव भोक्तव्यं

रामः
४

सदासन्नुष्टमानसः॥ ८७॥ सर्वज्ञपदमित्याहुः देही सर्वमयोविदुः। सदानन्दः सदाशान्तोरमतेयत्र कुत्रचित्॥ १८॥ यत्रैव
 तिष्ठते सोऽपि स देशः पुण्यभाजनः। मुक्तस्य लक्षणं देवितवाग्रे कथितं मया॥ ८८॥ उपदेशो मया देवि गुरु मार्गेण दर्शितः॥
 गुरुभक्तिस्तथा ज्ञानं सकलं तव कीर्तितम्॥ १००॥ अनेन यद्देवैकार्यं तद्ददामि महातपे। लोकोपकारकं देविलौकिकं
 तु न भावयेत्॥ १॥ लौकिकं कर्म तोयान्ति ज्ञानहीना भवार्णवम्। ज्ञानिनो भावयेत्सर्वं कर्म निष्कर्मशाम्यति॥ २॥ इदं तु भ
 क्तिभावेन पठ्यते श्रूयते यदि। लिखित्वा यत्प्रदातव्यं तत्सर्वं सफलं भवेत्॥ ३॥ गुरुगीताभिधं देवि शुद्धतत्त्वमयोदितम्।
 भवव्याधिविनाशार्थं स्वयमेव सदा जपेत्॥ ४॥ गुरुगीताक्षरैर्कैकं मन्त्रं राजमिदं प्रिये। अन्ये च विविधमन्त्राः कलानाह
 न्ति षोडशीं॥ ५॥ अनन्तफलमाप्नोति गुरुगीताजपेन तु। सर्वपापसमूहघ्नं सर्वदारिद्र्यनाशनम्॥ ६॥ अकालमृत्युहर
 णं सर्वसंकष्टनाशनम्। यक्षराक्षसभूतानां चौरव्याघ्रभयापहम्॥ ७॥ महाव्याधिहरं जन्तोर्विभूतिः सिद्धिदा भवेत्। अथ
 वामोहने वश्ये स्वयमेव जपेन्नरः॥ ८॥ कुशैर्वा दूर्वया देवि आसने शुभ्रकम्बले। उपविश्य ततो देवी जपेद्देकाग्रमानसः
 ॥ ८॥ शुक्लासने वै शान्त्यर्थं वश्ये रक्तासने प्रिये। अभिचारे कृष्णवर्णं पीतवर्णं च नागमे॥ १०॥ उत्तरे शान्तिजाप्यं स्याद्दृश्ये
 पूर्वमुखोदितम्। दक्षिणे मारणं प्रोक्तं स्तभनं पश्चिमे मुखे॥ ११॥ मोहनं सर्वभूतानां बन्धमोक्षकरं परं देवभूपप्रियकरं रा

गुरु.
५

जानं वशमानयेत् ॥१२॥ असिद्धं सिद्धयेत् कार्येन वग्रहभयापहं दुःखप्रनाशनं चैव सुखप्रस्यप्रदायकम् ॥१३॥ सर्वशा-
 न्तिकरन्नित्यंबन्ध्यापुत्रफलप्रदम् । अवैधव्यकरं स्त्रीणां सौभाग्यदायकं परम् ॥१४॥ मुखस्तम्भकरं नृणां सदुणानां विव-
 र्धनम् । दुष्कर्मनाशनं चैव सुकर्मसिद्धिदं भवेत् ॥१५॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं पुत्रपौत्रजिवर्थनम् । निष्कामतन्निवारं वा ज-
 पेन्मोक्षमवाप्नुयात् ॥१६॥ अवैधन्यसकामेन लभते वा न्यजन्यनि । सर्वदुःखभयं विघ्ननाशयेत्तापहारकम् ॥१७॥ सर्व-
 बाधाप्रशमनं धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥१८॥ कामितस्य कामधेनुः कल्पितस्य
 सुरद्रुमः । चिन्तामणिश्चित्तितस्य सर्वमङ्गलकारणम् ॥१९॥ मोक्षहेतुर्जपेन्नित्यं मोक्षप्रियमवाप्नुनात् । भागकामोज-
 पेद्यो वै तस्य कामफलप्रदम् ॥२०॥ जपेच्छाक्तश्च सौरश्च गाणपत्यश्च वैष्णवः । शैवस्य सिद्धिदं देविसत्यं सत्यं न संशयः ॥२१॥
 अथ काम्यजपस्थानं कथयामि वशानने । सागरे वा सरित्तोरे तीर्थे हरिहरालये ॥२२॥ शक्तिदेवा लये गोष्ठे सर्वदेवा लये शु-
 भे । वदस्य धान्यामूले वा मठे वृन्दावने तथा ॥२३॥ पवित्रे निर्मले स्थाने नित्यानुष्ठानतोऽपि वा । अनिर्वेधे च मौने न जपमेतत्स-
 माचरेत् ॥२४॥ श्मशाने भयभूमौ च वटमूलान्तिके तथा । सिध्यन्ति धनूरे मूले चूतवृक्षस्य सन्निधौ ॥२५॥ गुरुपुत्रवरो मूर्ख-
 मस्य मिध्यन्ति नान्यथा । शुचिकर्मणि मर्वाणि दीक्षादीक्षादिसर्वदा ॥२६॥ संसारमलनाशार्थं भवपाशनिवृत्तये । गुरुगीतां

गमः
५

भस्मि स्नानं तत्त्वज्ञः कुरुते सदा ॥ २७ ॥ स एव सद्गुरुः साक्षात्सदसद्ब्रह्मवित्तमः । तस्य स्थानानि सर्वाणि पवित्राणि न संशयः ॥
 ॥ २८ ॥ शुद्धो सदृशः यत्रा सौख्यभावाद्वावतिष्ठति । तत्र देवगणाः सर्वे सेने पीठे वसन्ति हि ॥ २९ ॥ आसनस्थः शयानस्थो गच्छ
 स्तिष्ठन्नपि वा । अश्वारूढो गजारूढो सुप्रप्लोजाग्रतोपि वा ॥ ३० ॥ शुचिष्मान्ने सदा ज्ञानी गुरुगीताजपेन तु । तस्य दर्शनमा
 त्रेण पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ३१ ॥ सुमुद्रस्य यथा तोयं क्षीरं क्षीरे जलम् । भिन्नकुम्भे यथा काशं तथा त्मा परमात्मनि ॥
 ॥ ३२ ॥ तथैव ज्ञानी जीवात्मा परमात्मनिलीयते । एको न रमते ज्ञानी यत्र यत्र दिवानि शि ॥ ३३ ॥ एवं विधो महा मुक्तो वर्तते
 सर्वदा स्वयम् । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भक्तिभावं करोति यः ॥ ३४ ॥ गुरुसन्तोषतः सर्वमुक्तास्ते नात्र संशयः । भुक्तिमुक्तिद
 यास्तेषां जिह्वाग्रे च सरस्वती ॥ ३५ ॥ अनेन गुरुमार्गेण गुरुगीताजपेन तु । सर्वसिद्धिर्वाप्नोति भुक्तिमुक्तिर्न संशयः ॥ ३६ ॥
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं धर्मसांख्यमयोदितम् । गुरुगीतासमं नास्ति सत्यं सत्यं वरानने ॥ ३७ ॥ गुरुर्देवो गुरुधर्मो एकनिष्ठाप
 रंतपः । गुरुगीतासमं नास्ति सत्यं सत्यं वरानने ॥ ३८ ॥ धन्या माता पिता धन्यो धन्यो वंशकुलं तथा । धन्या च वसुधा देवी गुरु
 भक्तिः सुदुर्लभा ॥ ३९ ॥ शरीरमिन्द्रियः प्राणार्थः स्वजनबांधवाः । मातृपितृकुलं देवि गुरुरेव न संशयः ॥ ४० ॥ आकल्मज
 न्यना कोट्यां जपव्रततपः क्रियाः । तत्सर्वं सफलं देवी गुरुसन्तोषमात्रतः ॥ ४१ ॥ विद्याधनमदेनैव मन्दभाग्याश्च तेजनाः । ग

गुरु- रुसेवां न कुर्वन्ति अधोगच्छन्ति पार्वती ॥ ४२ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च देवर्षिपितृकिन्नराः । सिद्धाश्चरणयसाश्च ऋषयो मुनयो
 ई जनाः ॥ ४३ ॥ गुरुसेवा परं तीर्थं मन्यतीर्थं निरर्थकम् । सर्वतो या श्रयं देवि सद्गुरोश्चरणां स्तुजम् ॥ ४४ ॥ इदं रहस्यं नो वाच्यं
 तवाग्रे कथितं मया । सुगोप्यं ज्ञप्रयत्नेन मे नात्मा तत्प्रयच्छति ॥ ४५ ॥ स्वामिमुख्यगणेशादि वैष्णवादिषु पार्वती । मनसा
 पि न वक्तव्यं मम सांनिध्यकारकम् ॥ ४६ ॥ अतीव चित्तपक्वस्य श्रद्धां भक्तिं विलोक्य च । प्रवक्तव्यमिदं देवि ममात्मासि सदा
 प्रिये ॥ ४७ ॥ अभक्ते वज्रके धूर्ते पावणे नास्तिके परम् । मनसापि न वक्तव्यं गुरुगीताभिधं प्रिये ॥ ४८ ॥ गुरोर्बहवः सन्नि
 शिष्यवित्तापहारकाः । दुर्लभो यं गुरुर्देवी शिष्यसन्तापहारकः ॥ ४९ ॥ संसारसागरसमुद्धरणैकमन्त्रं ब्रह्मादिदेवमुनि
 पूजितसिद्धमन्त्रम् । हारिद्वन्दुः खभयशोकविनाशमन्त्रं बन्दे महाभयहरं गुरुराजमन्त्रम् ॥ १५० ॥ ॥ ॥
 इति श्री स्कन्दपुराणे उमामहेश्वरसम्वादे गुरुगीता संपूर्णा ॥ ॥

विद्योदयो निराकुर्यो दविद्यातिमिरं सदा ॥

सहस्रांशुरिवाशेषं मुद्राकिरणसन्निधिः ॥ १॥